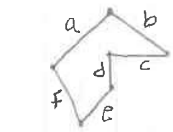

ביוול'ס נגזר'ס

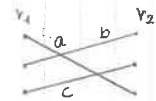
(א) הגדרות

ביוול'ס נגזר'ס כעשהו: יהי $G=(V,E)$ גרף לא מכוון. ביוול'ס G הוא אוסף M של צבעות

כך שאין שתי צבעות באוסף M קובצות משותף. הביוול'ס M יקרא בנוסף "ביוול'ס אוסף"

$M = \{a, c, e\}$
ביוול'ס

אם כל קובצות הגרף מסתתמים בנו. אם $\{v, u\} \in M$ נאמר שהקובצות v, u אלוול'ס M .

ביוול'ס נגזר'ס צו-צבצ'י: יהי $G=(V_1, V_2, E)$ גרף צו-צבצ'י. הגדרת הביוול'ס וביוול'ס אוסף זהה עאה

$M = \{a, b, c\}$
ביוול'ס

שהצברנו ע"פ, אלא שגיוול'ס אוסף בגרף צו-צבצ'י בהכרח מספר הקובצות בעל קבוצה V_1, V_2

(ב) משפט החתונה של הול (Hall)

משפט: יהי $G=(V_1, V_2, E)$ גרף צו-צבצ'י כך ש- $|V_1|=|V_2|$, כלומר מספר הקובצות בעל שווה! אזי נ-
יש ביוול'ס אוסף אם ייק אם לכל קבוצה S חלקית $S \subseteq V_1$ מתקיים $|N(S)| \geq |S|$, כלומר שכל תת-
קבוצה שנבחרה $S \subseteq V_1$, מספר הקובצות בקבוצה זו קטן או שווה למספר השכנים של התת-קבוצה.

נזכיר כי שכנים של תת קבוצה S הם כל הקובצות שיש דגם בינן קובצות כלשהו S .

הוכחה: כיוון 1 - נניח שיש בגרף G ביוול'ס אוסף ותהי S קבוצה חלקית $S \subseteq V_1$, נוכיח $|N(S)| \geq |S|$.

לכל קובצות S יש $|S|$ ביוול'ס יחידים על ביוול'ס האוסף, $|S|$ בהכרח מספר השכנים של S הוא עמית

באופן S , $|N(S)| \geq |S|$.

כיוון 2 - נניח כי מתקיים $|N(S)| \geq |S|$, נוכיח כי יש ב- G ביוול'ס אוסף באמצעות צירוף עם מספר הקובצות S ^{כל קבוצה S חלקית $S \subseteq V_1$}

בסיס - כאשר $n=1$ אזי $|V_1|=|V_2|=1$, כך שהצדד היחידה בין V_1 ל- V_2 היא הביוול'ס האוסף.

הנחה - נניח כי הטענה נכונה עבור $n=|V_1|$.

שלב - נוכיח עבור $n+1=|V_1|$. יבואים עמית שני מקומות אנשיים עבור כל קבוצה S חלקית $S \subseteq V_1$:

(1) $|S| > |N(S)|$ - נבחר קובצות כלשהו $x \in V_1$. אזי במקרה זה x יש עמית שני שכנים, נבחר

אחד מהם y ונכלול את הדגם $\{x, y\}$ בביוול'ס האוסף M שאנו מחנשים. נסתכל על הגרף

$G' = G \setminus \{x, y\}$ שבו הורדנו את הקובצות x, y ואת הדגם היחיד. בקבוצה $\{x, y\}$ יש כעת n קובצות

ובכל קבוצה S החלקית $S \subseteq V_1$ מתקיים $|N(S)| \geq |S|$ ב- G' , אפני שהורדנו קובצות x, y ב- V_1 .

עכשיו עמית הנחת האמצעות צירוף יש ביוול'ס אוסף ב- G . נחזיר את x, y והצדד היחיד ונקבל ביוול'ס אוסף M

(2) $|S| = |N(S)|$ - אזי קיימת קבוצה S חלקית $S \subseteq V_1$, כלומר $|S| < |V_1|$ כך שיש בה n או

עמית קובצות, ומתקיים בה $|S| = |N(S)|$. עמית הנחת האמצעות צירוף יש בה ביוול'ס אוסף.

נסיר להגדיר G את קבוצת הקובוצים S ו- $\Gamma(s)$, כך שנקבע להלן: 333

$G = (V_1, V_2, \Gamma(s), E)$. בהמשך נגדיר G עם H או כמות קובוצים, וכל תת קבוצה H שתהיה

8- V_1 אתה"ק $|H| \geq |\Gamma(H)|$ ע"י ההנחה (בכיוון Γ), שהיא H היא תת קבוצה של V_1 .

ואכן שם G אתה"ק את הנחה האנטיקוריפיה ויש בו כיוון אושלים. ע"כ אק נאחז את

הכיוון האושלים ב- G עם הכיוון האושלים בקבוצה החלקית שהשלטנו, נקבע כיוון אושלים ב- G . א.ש.ל.

(א) מסרנה אשטל החתונה של הדל

אשטל: אק. $G = (V_1, V_2, E)$ להלן 333 ד-ד-ד-ד (בהנחה של הקובוצים בו שווים 8-ד) אזי יש בו כיוון אושלים

הוכחה: ניקח תת קבוצה חלקית S של V_1 . ע"כ קובוצ בקבוצה זו יש 8 ד-ד-ד-ד, ע"כ כמות

הד-ד-ד-ד היא $|S|$. נשק ע"כ אתה"ק $|S| \geq |\Gamma(S)|$, כלומר קבוצת השכנים

של S גבוהה מ- S , א- S , א- S נכנס ד-ד- S נאצאת עם ב- $\Gamma(S)$ ואנטי שהמשך ד-ד-ד-ד לא יכול

להיות שאסנה הקובוצים ב- $\Gamma(S)$, ק"ל א- S . ע"כ אשטל החתונה של הדל יש כיוון אושלים ב- G .

(ב) מסרנים בכיוון

יהי M כיוון בהמשך $G = (V, E)$, ויהי P מסלול פשוט (לא חוזר על עצמו) אלה ד-ד-ד-ד (ע"מ"ס). אזי P יקרא:

מסלול אתחול: אק. י"כ. הד-ד-ד-ד במסלול נאצאת ע"מ"ס'ן בכיוון M , כלומר יש ד-ד-ד-ד בכיוון

ולאחריה ד-ד-ד-ד בכיוון, כך בכל המסלול.

מסלול החברה בכיוון M : אק אתה"מ"ס שט התנאים הבאים:

(א) P הוא מסלול אתחול.

(2) הקובוצ הראשון והאחרון ב- P אינם נאצאים באף ד-ד-ד-ד בכיוון M .

מסלול החברה אינו ח"כ עכ"כ את כל הד-ד-ד-ד בכיוון M וצ"כ להיות החברה שלו. נשק ע"כ כי האשטל

היא ש- M אינו כיוון אקס"מ"ס' א- M שטתן עסחור כיוון אחר שיטל את הד-ד-ד-ד הראשונה והאחרונה והוא

בהכרח גדול יותר.

(ג) אשטל ברג' (Berge)

אשטל: בהמשך $G = (V, E)$ בעל כיוון M , ק"ס כיוון אחר M עם יותר ד-ד-ד-ד א- M אק ורק אק

ק"ס מסלול החברה 8- M .

הוכחה: כיוון 1- נניח שק"ס מסלול החברה 8- M , אזי ק"ס כיוון א- M יותר שבוכל את הד-ד-ד-ד הראשונה והאחרונה

כיוון 2- נניח ש- M גדול יותר, נכלח שק"ס מסלול החברה 8- M . נתבונן בהמשך H שקבוצת הקובוצים

שלו היא γ וקבוצת הדעות שלו היא איחוד הדעות M ו- N , כך שאם יש צדע שאינה
 גם M וגם N יהיו 2 דעות אקדמיות, כלומר H אינו בהכרח שווה לזו של M ו- N .
 בין 2 דעות, $H = (V, M, N)$, נשים לב שאיננו ש- H איננה של M או N , הדינאמיקה האקסמאלית
 של כל קידוק היא 2. מתבונה זו נובע כי בכל יבד קטניות של H כל הדעות קרובות
 אינדיס או אצלם או אסמלס שווה. נבחר קידוק אסמלס קרובות קטניות ונתחיל לט"ס אל יבד קטניות
 בעל עתיד על אותה צדע, אכיון שהדגמה האקסמאלית היא 2 פוזא' נצבוי כל הדעות, ואז או שנחזיר
 לקידוק הראשון ונקבע אצלם או שנקבע אסמלס שווה.

בכל יבד קטניות כל 2 דעות סמוכות חייבות להיות אחת M או N . והשנייה M או N , כי לא יבד להיות
 2 דעות סמוכות אלו. כתיבה אכן נקבע כי קרובות קטניות האקסמאלית יש אסמלס בזה של
 דעות M ו- N . אלא אם כן M ו- N חייב להיות קטניות אחת M או N שבו אסמלס שווה
 ובו אסמלס הדעות M או N נבדל M או N . כזו שבה יורה האסמלס השווה חייב להיות אחת M או N וסמלס
 בדעת M או N , ופאצד הדעות אקסמאליות אסמלס. אסמלס שווה זה הוא אסמלס היחידה M או N .